

NERMIN BEZMEN

—
Türk
Edebiyatı
Roman
—

KURT SEYİT & SHİİR A

1954 doğumlu **Nermin Bezmen**, liseyi burslu olarak Amerika'da bitirip, yüksek tahsilini İstanbul'da tamamladı. Aktif iş hayatının yanı sıra sanat eğitimine devam etti. Minyatür, özgün baskı, süsleme sanatçısı, restoratör, yazar Nermin Bezmen, kendi atölyesinde yetişkinlere ve çocuklara yirmi yedi yıl resim dersi verdi, altı sene yoga eğitmenliği yaptı. TRT'de canlı yayın sunuculuğu, çeşitli dergilerde, *Akşam* ve *Vatan* gazetelerinde köşe yazarlığı, dizi röportajlar, halkla ilişkiler ve panel organizasyon yönetimi, senaryo yazarlığı ve senaryo danışmanlığı da yapan Nermin Bezmen'in çoğu çok satanlar listesine giren yirmi iki kitabından *Kurt Seyt & Shura* diziyeye uyarlandı ve tüm dünyada milyonlarca izleyiciye ulaşırken, tercümelemleri de on dört ülkedeki okurla buluştu. Her sene onlarca muhtelif kurum, dernek ve kuruluştan çocuk, kadın, insan hakları, sevgi, fedakârlık, aşk, tarih, göç, çevrecilik gibi konularda konuşmak üzere davet alan, gruplarla bir fiil buluşarak ve online yazarlık atölyesi çalışmalarını yapan ve resim öğretmenliğini sürdüren yazar iki çocuk, üç torun sahibi olup tiyatro ve sinema oyuncusu aktör Tolga Savacı'yla evlidir.

Eserleri:

Uyandıran Aşk (şiir, 1991), *Kurt Seyt & Shura* (roman, 1992, İngilizce ve Türkçe), *Kurt Seyt & Murka* (roman, 1993), *Mengene Göçmenleri* (roman, 1994), *Zihninin Kanatları* (denemeler, 1995), *Turkuaz'a Dönüş* (derleme roman, 1996), *Bir Gece Yolculuğu* (fantastik roman, 1999), *Bir*

Duayenin Hatıratı (derleme anı, 2002), *Sır* (roman, 2006), *Kırk Kırık Küp* (hikâye, 1999, 2006), *Aurora'nın İncileri* (roman, 2007), *Sırça Tuzak* (roman, 2007), *Bizim Gizli Bahçemizden* (anlatı, 2009), *Gönderilmeyen Aşk* (roman, 2010), *Hayâl Takımı-Sonsuzluk Bahçesine Yolculuk* (Çocuk romanı, 2011), *Şeytanın İflâsı* (2011), *Dedem Kurt Seyit & Ben* (roman, 2014), *Shura-Paris, 1924-1926* (roman, 2016), *Bir Harp Gelini* (roman, 2017), *Havva'nın Cezası* (roman, 2018), *Unutkan Aşk* (roman, 2020), *Ay Taşı Tanrıçaları* (deneme, 2021)

Ödülleri:

- Haliç Rotary Kulübü “Meslek Ödülleri” (2002)
- İstinye Rotary Kulübü “Üstün Meslek Ödülü” (2009)
- Altın Çınar “Edebiyat Onur Ödülü” (2010, *Kurt Seyt & Shura*)
- Kocaeli Üniversitesi, “Televizyona Uyarlanan En İyi Roman Ödülü” (2014, *Kurt Seyt & Shura*)
- ATA (American-Turkish Association) Washington D.C. “Uluslararası Kadınlar Günü, Liderlik Ödülü” (2019)
- Ayın Kişisi (Personality of The Month) – *New York Stars Illustrated Magazine* (Mayıs 2021)
- Firebird Book Award “En iyi Tarihi Romans” ABD (2021, *Kurt Seyt & Shura*)
- Yasnaya Polyana “En İyi Yabancı Roman” kısa liste, Rusya, 2021)
- Konya Rotary Kulübü “Üstün Meslek Ödülü” (2022)

KURT SEYT & SHURA

Yazan: Nermin Bezmen

Editör: Necla Feroğlu

Yayın hakları: © 2022 Doğan Yayınları Yayıncılık ve Yapımcılık Ticaret A.Ş.

Bu eserin bütün hakları saklıdır. Yayınevinden yazılı izin alınmadan kısmen veya tamamen alıntı yapılamaz, hiçbir şekilde kopya edilemez, çoğaltılamaz ve yayımlanamaz.

1-46. baskı PMR Publications

Doğan Kitap'ta 1. Baskı / Eylül 2022 / ISBN 978-625-8215-15-1

Sertifika no: 44919

Kapak tasarımı: Pamir Cazım Bezmen

Sayfa uygulama: Taylan Polat

Baskı: Yıkılmazlar Basın Yayın Prom. ve Kağıt San. Tic. Ltd. Şti.

15 Temmuz Mah. Gülbahar Cad. No: 62/B Güneşli - Bağcılar - İSTANBUL

Tel: (212) 515 49 47

Sertifika no: 45464

Doğan Yayınları Yayıncılık ve Yapımcılık Ticaret A.Ş.

19 Mayıs Cad. Golden Plaza No. 3, Kat 10, 34360 Şişli - İSTANBUL

Tel. (212) 373 77 00 / Faks (212) 355 83 16

www.dogankitap.com.tr / editor@dogankitap.com.tr / satis@dogankitap.com.tr

Kurt Seyt & Shura

Nermin Bezmen

İlksöz

Bu, gerçek bir öyküdür. Hayâl gücümü yanıma alarak yaşamışları yakaladığım serüven dolu bir yolculuktur.

Son cümleyi noktaladığım şu günlerde mutluluğu ve burukluğu bir arada yaşıyorum. Uzun zamandır kendilerine satırlarda ruh verdiğim karakterlerle o kadar kaynaşmışım ki, onlardan ayrılmak bana çok zor geliyor. Onları çok özleyeceğim. Yeniden gerçek dünyama dönerken, bana ilham veren aşkların, hüznülerin, hasretin zihnimde ömür boyu kalacak gölgelerini hissediyorum. Romanımın artık hayatta olmayan kişilerini sevgi, rahmet ve hüznüle anıyor, bunca acıyı, hasreti bağırma gömüp direnen ve aramızda olan kahramanlarına saygılarımı gönderiyorum.

Ocak 1992

Geçmişim ile geleceğim arasında köprü kurmak için başladığım bu nehir roman, bugüne dek on dört dilde basılıp yayımlandı ve televizyon dizisiyle de tüm dünyada büyük ses getirdi. Bugün milyonların gönlüne taht kurmuş kahramanlarım, kuzeyden güneye, doğudan batıya coğrafyalar arası dolaşırken ölümsüzlüğe kavuştular. Her birine kalemimle can verebildiğim için çok mutluyum. Onların hayattayken yaşadıkları güzellikleri, aşkları çoğalttığıma, acı, hasret ve hüznülerine ise teselli verdiğime inanıyorum.

Eylül 2022

Teşekkürler

Bu romanımı noktalayıp aşağıdaki satırları düştüğüm tarihte, teşekkürlerimi ilettiğim kıymetli insanlardan çoğu henüz hayat-taydı. Şimdi 2022'nin sonbaharında 47. baskıya girerken maalesef çoğu artık aramızda değil. Hepsi cennetinde huzurla uyusun.

Sevgili anneannem, dedemin Murka'sı, anılarını ilk günkü ta-zeliğiyle bana aktardığın, çok zaman yaşadıklarını aslında unut-mayı tercih ettiğin halde, geçmişte gösterdiğin cesaretle anlattı-ğın,

Sevgili annem, Leman Ulus (Lemanuçka), kendi anılarından verdiği ipuçları,

Sevgili halam, Saniha Görgülü, tek başına bir roman bütünlü-ğü olan, anlattığın anıların arasından bir parçayı bu romanımda kullandığım,

Romanımın kayıp kahramanı Shura'nın izini sayesinde bul-duğum sevgili Jak Deleon, gerçek bir araştırmacının heyecan ve coşkusuyla verdiği destek,

Sevgili Zeynep Deleon, araştırmalarım sırasında benimle pay-laştığın coşkulu anlar için, teşekkürler.

Sevgili Baroness Valentine von Clodt Jurgenzburg (Valentine Taskina) anlattıkları ve verdiği fotoğraflarla beni Shura'nın be-beklik yıllarına kadar geri götürüp, hayatıma yepyeni bir heyecan getirdi. Kendisini maalesef çok geç tanıdım. Ama son birkaç

ay boyunca, çok yakın olan beraberliğimize doksan yılı sığdırmaya çalıştık. Büyük bir hasretle, dimağında biriktirdiği seneleri, unutamadığı sevdiklerini, sohbetlerimizde tekrar tekrar yaşattık. Shura'nın romanını büyük bir heyecanla bekliyordu. Kız kardeşinin hayatı ile ilgili, onun da merak ettiği uzun, kayıp yıllar vardı. Maalesef, 1992 baharında, romanın baskıya hazırlandığı günlerde kendisini kaybetti. Ölümüne çok yakın bir zamanda tanışıp, her ikimiz için de bilmece olan parçaları bir araya getirmemiz, kaderin yine o anlaşılmaz mucizelerinden biri değil midir? Sizi çok özleyeceğim barones.

Baronesin son kırk yedi senedir can dostu, hayat arkadaşı olan sevgili Todori (Theodor Negroponti), bizlerle paylaştığın nostalji dolu anları unutmayacağım.

Sevgili dostlar, avukat Vassaf Arım, Mine Koyuncuoğlu, Lola Arel ve Leonid Senkopopowski, kendi mevzularınızı içeren detaylarda, değerli bilgilerinizi benden esirgemediğiniz için teşekkürler.

Romanım baskıya girmeden evvel, kıymetli zamanından ayırıp okuyan ve gönül verdiğim edebiyat dünyasında çıkacağım yolculukta beni yüreklendiren büyük üstat Attilâ İlhan'a, şükran hislerimle.

Canım yavrularım, Pamira ve Pamir Cazım, çalışmalarım sırasında yorgun ve gergin anlarıma büyük bir olgunluk ve anlayışla yaklaşımınız, bana ne kadar mükemmel iki çocuğum olduğunu bir kez daha gösterdi.

Rahmetli ilk eşim, canım Pamir'ciğim, senin aşkın, bana duyduğun güvenin, inancın ve büyük desteğin olmasaydı, hayâllerimin peşinde bu kadar inatla koşamayacaktım. Belki de bu roman böyle, bu kadar benimle bütünleşmeyecekti. Sana minnettarım.

Kurt Seyt & Shura'yı, ilk basıldığı 1992 baharından bu yana, eksilmeyen bir ilgi, beğeni ve heyecanla paylaşmaya devam eden,

kahramanlarımla beraber kurduğum dünyaya katılıp roman ailemin, yaşadığım ruhlar dünyasının parçası olan, telefon, mektup, e-mail'leriyle beni el üstünde tutan sadık, sevgili okurlarıma,

2022'nin sonbaharında 47. baskısıyla *Kurt Seyt & Shura'yı* okurlarımla yeniden buluşturan Doğan Kitap aileme, titiz editörüm canım Necla Feroğlu'na yürekten teşekkürler.

Ve öykümün, kahramanlarımın ve benim ruhlarımızı bir guru titizliğiyle yakalayan, o ruhla kapak desenini, mizanpajını düzenleyerek romanımın görselliğine adeta can veren canım oğlum Pamir Cazım'cığım, sanatı ve mükemmelliği seninle beraber yaşamak büyük bir mutluluk... Yüreğine sağlık canım oğlum.

Shura'ya

Karlar üzerinde bir troykada
giderken tanıdım seni,
Uçarken kar taneleri sarı saçlarında
Ve çanlar çalarken
uzak kiliselerin birinde.
Yortu zamanı olmalı,
Papazlar yürümekte, ilâhilerle
Ve ilk defa karşılaşıyorum
sevgili Shura, senin hayâlinle...
Rüzgâr çalarken ıslıkla
Ve karlar toz olurken
atların ayaklarında
Seni seyretmek istiyorum
Dedemin anlattığına...
Dedem anlatmış yıllarca,
Hiç unutmamış ki...
İki kadehten sonra, mahzun
kaybolup bir antik Rus şarkısında
Özlem gidermiş, anılarla
Hatıralar hızlı uçar,
Binmişler troykaya.
Dedem kovalarmış,
elinde bir kadeh votka.
Sonra, gözünde akmayan yaşlar,
Bir tarifsiz hasret,
Rusya'ya ve sana...

Nermin

Sevgili dedeciğim,

Bu kitabımı sana adıyorum.

Seni şimdi daha iyi anlıyor

Ve özlüyorum.

Bir Petrograd Gecesi

1916

Gece uykusundan henüz uyanmamış şehir, lâpa lâpa yağan karların altında bembeyazdı. Alexander Nevski Meydanı'ndan sola dönüp ağır ağır ilerleyen atlı arabanın koca tekerlekleri, bütün gece yığılmış karları zorlukla yarıyordu. Arabacı köşeyi dönüp üç katlı evin kaldırımına yanaştı. Gözlerini binanın pencerelerine doğru çevirmişti ki, bir ışık huzmesi içeriden dışarıya süzüldü.

Hafif bir rüzgârla savrulup pencere pervazlarında toplanmaya devam eden bir grup kar tanesi, cama yapışıp öylece dondu kaldı. Arabacının bakışları ile sözleşmişçesine, aynı anda odanın tülleri aralandı. Silueti görünen erkek, camın buğusunu sildikten sonra el sallayıp tekrar içeriye döndü. Yatağının başucundaki komodinin üzerinde biraz evvel yakmış olduğu gaz lâmbasının ışığında cep saatine baktı. Henüz dört olmak üzereydi. Daha epeyi vakti vardı. Yatakta derin derin uyumakta olan kadını uyandırmaktan çekinerek yorganı hafifçe araladı. Saat avucunda, kendisini yastığa bıraktı. Sonra kararlı bir ifadeyle yataktan kalktı. Ellerini saçlarında gezdirip, ağır adımlarla tekrar pencereye doğru yürüdü. Perdeyi biraz daha yana çekip dışarıya baktı. Camların hemen önünden başlayan beyazlık, ay ışığı altında bahçeyi, parmaklıkları ve ardındaki geniş caddeyi kaplayarak devam ediyordu. Beyaz bir dünyaydı, bembe-

yaz. Kayıp giden bulutların arasından mehtap ışıldadıkça ortalık pırıl pırıl oluyordu. Her şey olduğundan daha haşmetliydi bu beyazlığın altında.

Kalın perdeler, camın diğer yanındaki dünyayı içeriye almıyordu. Odanın yarı karanlığında bir kadının varlığını anlatan parfüm ile birkaç saat evvel biten geceyi hatırlatan votka ve çarşafın lâvanta kokusu havayı sarmıştı.

Genç adam, camın önünde olduğu yerde durup yatağa baktı. Süzülen mehtapla karın beyaz ışığı, yatakta uyumakta olan kadının beline kadar açılmış sırtına vuruyordu. Karanlıkta belli değildi ama, renginin kızıl kahve olduğunu çok iyi hatırladığı saçları dalga dalga yastığın üzerine kıvrılmıştı. Ensesinden başlayan çizgi, sırtının ortasında tatlı bir çukurluk yaparak çarşafın örttüğü kısma kadar iniyordu. Sağ omuzu yuvarlak ve dolgun bir mermer parçası gibi, oynaşan ışıkta parlıyordu.

Pencerenin önünde, cama sırtını vermiş, çıplak vücudu ile duran genç adam, havanın serinliğinden hiç etkilenmiyor gibiydi. Geçirdiği geceyi düşünerek gülümsedi. Şöminenin yanında duran yuvarlak orta masasına doğru ilerledi. Meyve tabağı, karaf ve kadehler bıraktıkları gibi duruyordu. Yarıyı yenmiş, yarıyı içilmiş... Ne kadar sabırsızdı şu Katya. Yoksa Lidya mıydı? Her neyse, isminin ne önemi vardı. Kızıl saçlı dilber, gecesinin tadını çıkarması için elinden geleni yapmıştı.

Genç adam, akşamdan yarıyı dolu bırakılmış kristâl kadehlerin birini eline aldı, tek yudumda içti. Yutkunurken, alkolün boğazında bıraktığı yanma hissiyle başını salladı. Aynanın önünde duran opalin gaz lâmbasını yaktı. Pembe fanustan odaya yumuşak bir ışık yayıldı. Kanepede birbirine karışmış erkek ve kadın giysileri içinden kendisine ait olanları seçti. Konsolun çekmece-sinden çamaşırlarını alıp banyoya doğru yürürken yataktaki kadının mahmur sesini duydu:

“Niye bu kadar erken kalktın sevgilim?”

Genç adam, elindekileri bırakmadan, yatağın kenarına doğru yürüdü. Yüzü şimdi ışıktaki daha belirginleşen kadın, üşümesine rağmen, yuvarlak omuzlarını ve dolgun göğüslerini açıkta bırakacak şekilde, olduğu yerde kıvıldandı. Bir kolunu kaldırıp saçlarını yastığın üzerine doğru toplarken, diğeriyle erkeğe uzandı. Erkek ona iştahla bakmadan edemedi. Kolunu kaldırdığı zaman beliren tatlı çukurluk, pembe ışıklarla yıkanan iri göğüsleri kadar arzu kabartıyordu. Uzun kirpiklerin süslediği iri siyah gözlerinin mahmur bakışı, günün sırf bu saatine mahsus değildi. Erkekleri etkilemek için, onlara yatağı, çapkınlığı hatırlatacak her türlü bakışta ustalaşmıştı. Etili dudaklarını büzüp gözlerini kapayarak öpülmeyi beklediğini belirtirken, bir kolu hâlâ havada, erkeğe doğru uzanmış duruyordu. Genç adam, onun reddedilmekten korkmayan, pervasız, arsız âşık tavrına gülümseyerek, yatağın kenarına oturdu. Yatağın örtüleri arasından yayılan sıcak aşk saatlerini hatırlatan koku, kadının iç gıcıklayan parfümüyle birleşmişti. Boynuna dolanan ateşli kollardan kurtulmak için bir çaba sarf etmedi. Kadın, yarı araladığı gözlerinde şehvet pırıltılarıyla onun gözlerinin içine ısrarla bakarken, tenlerinin temasını engelleyen örtüleri aradan çekti. Yorganın altından çıkardığı sıcacık, dolgun vücudunu, arzuyla erkeğin gövdesine dayadı. Onun başını kavrayarak, göğüslerini, dudaklarına doğru sundu. Bir yandan da diğer eliyle sırtını, kollarındaki adaleleri okşuyordu. Ufak tefek vücuduna rağmen, ustaca kullandığı elleri ve bacaklarıyla erkeği adeta esir almıştı. Genç adam, arzulu bir öpüşten sonra, kendini geriye çekti, ayağa kalkmaya davrandı.

“Artık hazırlanmam lâzım. Sen de istersen toparlan, evine bıraktrayım.”

Kadın, şımarık bir tavırla dudak büküp, omuzlarını kaldırdı.

“Biraz daha kalamaz mıyız?”

“Benim yola çıkmam gerek.”

“Nereye gideceksin?”

“Moskova’ya.”

“Ne zaman döneceksin? Beni arar mısın yine?”

Sorularını art arda sorarken, yataktan çıkmak üzere davrandı. Vücudunu iç gıcıklayıcı hareketlerle oynatırken, erkeğin etkilenip olumlu cevap vermesini ümit eder gibiydi. Ancak cevap, çapkın bir gülüşle yanağından alınan bir makas oldu. Genç adam, çoktan banyonun yolunu tutmuştu.

Yıkanırken düşünüyordu. Kadının adını hatırlayamıyordu. Fazla da mühim değildi. Bir gecelik maceralarından biriydi sadece. Çılgınlar gibi içilip eğlenilen bir partiden beraber çıkmışlardı. Kadının elbise ve mücevherlerinin şatafatına bakılırsa alelâde biri değildi. Büyük bir ihtimâlle davete bir başka erkekle gelmişti. Yine büyük bir ihtimâlle, kendisine şatafatını sağlayan erkekle.

Tıraş olmaya başladığında, düşünceleri artık içeride bıraktığı kadından uzaklaşmış, çıkacağı seyahatle ilgili plânlar yapmaya başlamıştı. Bir saate kadar istasyonda diğerleri ile buluşması lâzımdı. Hareketlerini hızlandırdı. Havlusunu beline sarıp, yatak odasına geri döndüğünde, kadın çoktan giyinip hazırlanmıştı bile. Konsolun üzerinden aldığı şişeden avucuna döktüğü losyonu yanaklarına, boynuna sürerken sordu:

“Banyo yapmak istemez miydin?”

Kadın işveyle cevapladı:

“Yalnız başına banyo yapmak âdetim değildir.”

Erkek saçını tararken gülümsemeden edemedi. Bu kadının kocası veya sevgilisi her kimse, çektiği vardı. Odada yalnızmışçasına rahat hareketlerle giyinmeye başladı. Kadın yatağın kenarında oturmuş, hayranlıkla onu seyrediyordu. Alnına doğru perçemlerle düşen saçları ve bıyığı kestane rengiydi. Boyu çok fazla uzun olmamakla beraber, duruşunda, tavırlarında bir heybet vardı. Adaleli, biçimli vücudunun iyi çalıştırıldığı belliydi. Çakmak çakmak bakan lacivert gözleri, kemersiz düz burnu, biraz mağrur, biraz müstehzi bir ifade taşıyan dudakları ve yüz hatlarını

noktalarımı gibi çenesinde duran derin çukurluk, ilk göze çarpan hususlardı. Kadın, saçlarının lülelerini elleriyle düzenlerken içini çekerek, onunla tekrar buluşabilmek arzusunu kendi kendine düşünmeden edemedi. Bir şeyler sormak istiyordu ama üniformasını, çizmelerini giymiş olan genç adam, kendi düşünceleriyle, ona karşı ilgisiz bir tavırla, odanın içinde bir dolaptan bir dolaba gidip geliyordu. Çekmecelerden aldığı bazı eşyaları, kitapları bir valize yerleştirdi. Kızıl saçlı kadın, şaşkınlıkla onu izliyordu. Akşam yatağını paylaşıp, harika saatler geçirdiği adam, sanki aynı adam değildi. Onu, bütün numaralarına rağmen, tahmin ettiği kadar kendisine bağlayamamış olduğunu fark etti. Sıkıntılı bir tavırla, içini çekip arkasına yaslandı. Erkek, aynanın önündeki kütudan aldığı bir yüzüğü parmağına geçirip saatini cebine yerleştirdi. Kadın, bir akşam evvel hayran olup sormuş, safirli, elmas taşlı yüzüğün, genç adamın aile yüzüğü olduğunu, mineli, yakut taşlarla süslü altın saatin ise, Çar Nicholas tarafından kendisine armağan edildiğini öğrenmişti. Mücevher düşkününü kadın, her iki parçayı da imrenerek seyretmişti.

Az sonra, evden ayrılmak üzere hazırlardı. Caddeden duyulan atlı araba sesleri üzerine camdan bakan erkek, paltosunu ve şapkasını alırken konuştu:

“Evet, artık çıkabiliriz. Aktem seni evine bırakır.”

Lâmbayı söndürüp sokak kapısına doğru yürüdü. Onu takip eden kadın, son bir defa öpülmeyi, kendisinden randevu alınmasını beklerken, erkeğin, aralarında hiçbir şey olmamış gibi davranmasından şaşkın ve biraz buruktu.

Kapının önünde, karlarla kaplı yolda, iki atlı araba duruyordu. Arabacılar, yerlerinden atlayıp koşarak geldiler. Erkek dönerek kadının elini tuttu.

“Seni Aktem evine bırakacak. Kendine iyi bak güzelim.”

Hâlâ ismini hatırlayamıyordu bir türlü.

Kadın, şansını bir kez daha denemek istiyordu, sordu:

“Bir daha buluşabilecek miyiz?”

“Neden olmasın?”

Kadın, memnuniyetle öptürmek üzere yanağını uzattığında, arabacılardan çekinmediği belliydi. Birden, ne zamandır sormaya cesaret edemediği şeyi sormaya karar verdi. Gülümserken biraz utangaçtı.

“İsmini tekrarlayabilir misin?”

Genç adamın gülüşü, sabahın karlı sessizliğinde, keyifle yan kılıandı. Demek, geceden hatırlanan fazla bir şey yoktu, her ikisi için de. Gecenin nasıl bittiği dışında tabii. Yeni tanışıyorlarmışçasına selâmladı kadını. Ağır ağır konuştu:

“Eminof. Üsteğmen Seyit Eminof.”

Arabalar iki ayrı yöne doğru ayrıldığında, genç adam gecesini renklendiren kızıl saçlı kadını çoktan unutmuştu.

1992-2022 *Kurt Seyt ve Shura* 30 yaşında...

Tarihi bir gerçeğin öyküsü olan bu romanla, 1892'nin Yalta'sından St. Petersburg'un saltanat günlerine, Karpatlar cephesinden ihtilâlin cehennemine ve nihayet işgâl altındaki İstanbul'a, 1920'lerin Pera'sına macera

dolu bir yolculuk yapacaksınız. Romanın kahramanlarıyla birlikte polkaların, troykaların sihirli âlemini, ihtilâlin ve savaşın acımasızlığını, parçalanmış Osmanlı'nın son günlerini yaşayacaksınız.

Kurt Seyt: Mirza Eminof'un servet ve unvanla doğan oğlu; yakışıklı, hırslı, cesur. Çar Nicholas'nın Muhafız Alayı'nda genç bir üsteğmen olması nedeniyle, Bolşeviklerin ölüm listesinde yer aldı. Kaçarken getirdiği bir taka dolusu silahı Mustafa Kemal'in Kuvayı Milliye'sine teslim ettiğinde, karşılık istemeyecek kadar gururluydu. Hayatına sıfırdan başlarken, serveti sadece gururu ve aşkıydı.

Shura: Henüz on altısndayken, saf güzelliği ve beklentisiz aşkıyla Seyit'in dünyasına girdi. Onun da kaçması gerekince, sevdiği erkekle atıldığı bu macerada, bir daha hiç göremeyecekleri vatanlarının, ailelerinin, artık yaşamayacakları geçmişlerinin hasretini, çaresiz hüznelerini, birbirlerinin aşklarında dindirmeye çalıştılar.

Sevgili okur, Türk edebiyatının klâsikleri arasında yerini alan bu roman, büyük bir aşkın, savaşın, ihtilâlin, hasret ve hüznün hikâyesiyle, sizleri baştan sona kendine has bir tat, merak ve heyecana sürükleyecek.

QR kodu okutunuz

Dijital fiyat etiketi

ISBN 978-625-8215-15-1

Sertifika no: 44919

9 786258 215151

DK
Doğan
Kitap